

MØTEBOK – TITTELARK

FELLESRÅDSAKER

Førehaving av:
Austrheim sokneråd

Møtestad:
Kyrkjelydshuset

Møtedato:
13.12.2017

Tilstades på møtet:

Medlemmer: Anny Bertelesen, Arne Lerøy, Jusu Gyflan, Svein Tomas Villanger, Sylvelin Fønnes, Britt Ystebø, Per Børge Hillestad, Helge Dyrkolbotn

Varamedlemmer: Kjell Dahle, Einar Austrheim.

Andre:

Desse hadde meldt forfall: Anita Bakke, Kine Lerøy

Desse møtte ikkje: Bjørn Helge Olsen

Saker til førehaving:

Fellesrådssaker: F- 31/17 – F – 35 /17

Til møtet var medlemmer skriftleg innkalla.

Underskrift:

Møteboka er ført i samsvar med det som var bestemt i møtet:

F – 31/17 GODKJENNING AV SAKSLISTE OG INNKALLING

Vedtak:

Saksliste og innkalling vart godkjent utan merknader

F– 32/17 GODKJENNING AV MØTEBOK FRÅ 25.10.2017

Vedtak:

Møtebok frå 25.10.2017 vart godkjent utan merknader.

F – 33/17 FRAMLEGG TIL UNDERSKRIFT AV DAGENS MØTEBOK:

Vedtak:

Svein Tomas Villanger og Sylvelin Fønnes.

F – 34/17 ORIENTERINGSSAKER

1. Om gjevartenesta og samarbeidet med Fedje sokneråd.
2. Oreintering om budsjett 2018 så langt.

F – 35/17 HØYRING NY TRUSSAMFUNNSLOV

Framlegg til vedtak:

Alternativ 1:

Austrheim sokneråd går inn for modell A – med framleis delt finansieringsansvar mellom stat og kommune – i framlegget til § 12 i ny lov om trus og livssynssamfunn.

Soknerådet meiner at ei statleg rammefinansiering utan den kommunale medfinansieringa, vil føra til mindre lokal forankring og fare for forvitring av ei desentralisert folkekyrkje.

Austrheim sokneråd meiner det er viktig at fellesrådet sine ansvarsområde ikkje vert fjerna, før det eventuelt vert erstatta av noko anna.

Alternativ 2:

Austrheim sokneråd går inn for modell B – med ei generell statleg understøtting av heile kyrkja, både sentralt og lokalt.

Soknerådet er av den oppfatninga at ei einskapleg styring av kyrkja og dermed betre tilrettelegging for ei arbeidsgjevarlinje er å fortrekka og vil såleis vera meir framtidsretta enn å oppretthalda dagens strukturar.

Vedtak:

Austrheim sokneråd ønskjer ein tredje modell, for å sikra finansieringa av kyrkja både lokalt og sentralt. Soknerådet ser det som ønskeleg med ein modell med ei statleg rammefinansiering av kyrkja sine stillingar men med kommunalt ansvar for bygging og drift av kyrkjebygga. Soknerådet ønskjer ei arbeidsgjevarlinje i kyrkja.

Bakgrunn:

På bakgrunn av NOU 2013 nr 1: «Det livssynsåpne samfunn» kjem no Kulturdepartementet med sitt høyringsforslag til ei ny felles lov på trus og livssynsfeltet og tilskotsordningane til desse, som skal erstatta Kyrkjelova, Trussamfunnslova og Livssynssamfunnslova (regulerer tilskot til trus og livssynssamfunn). I tillegg vert det foreslått ein del endringar i Gravferdslova.

Denne nye lovgjevinga har høyringsfrist 31. des 2017. Nytt lovverk vil påvirka heile kyrkja også heilt ned på lokalplanet. Soknerådet har ikkje for vane å laga uttale ved innføring av nytt lovverk. Denne høyringa vil likevel vera viktig å setja seg inn i og meina noko om, sidan konsekvensane av korleis lovverket vert utforma kan bli ganske store.

I framlegg til ny lov om trus og livssynssamfunn har Den norske kyrkja fått eit eige kapittel (kapittel 3 §§ 8 – 16). Dette fordi kyrkja har hatt og vil ha ei særstilling med tanke på å at den *«forblir en demokratisk og landsdekkende evangelisk-luthersk folkekirke»*.

Forholdet mellom staten og kyrkja har vore i endring det siste tiåret, inn mot meir sjølvstende og større likebehandling av kyrkjесamfunn utanfor den norske kyrkja. Frå 1. januar 2017 er begrepet «statskyrkje» begravd og Kyrkjerådet og bispedøma har no fått statusen «Rettssubjektet Den Norske Kirke» og har til liks med sokna fått ein sjølvstendig juridisk status. Soknet er ikkje ein del av det som vert kalla «Rettssubjektet den Norske Kirke».

I lovforslaget § 9 vert det slått fast at *«Soknet er den grunnleggende enheten i Den norske kirke og kan ikke løses fra denne.»* (s 78). Departementet meiner vidare at organiseringa av kyrkja i framtida vil vera opp til Kyrkjemøtet å avgjera: *«Lovforslaget overlater forøvrig til Kirkemøtet å fastsette hvilke organer Den norske kirke skal ha, både lokalt, regional og sentralt.»* (s 79). Det betyr i prinsippet at både fellesråd og bispedømeråd kan forsvinna frå kartet. Lovforslaget nemner berre soknerådet og Kyrkjemøtet som kyrkja sine lovpålagte organ. Frank Grimstad i KA meiner at når lovforslaget ikkje er tydelegare på kva som skal vera soknet sine oppgåver så vil lovforslaget innebera *«at dagens lovregulerte beskrivelse av ansvar og oppgaver oppheves»*. (kommentar på KA si nettside 28.09.17). Han meiner vidare at dette vil bety at dette vil tømme soknet for oppgåver og ansvar der han særleg etterlyser korleis soknet sitt arbeidsgjevaransvar vil framstå i eit nytt lovverk; *«Som arbeidsgiverorganisasjon reagerer vi særlig negativt på at vesentlige arbeidsgiverforhold omtales så lettvisnt»*.

Framleis og inntil noko anna vert bestemt er det slik at prestane og bispedømeadministrasjonane vert finansierte ved eit rammetilskot frå staten, medan kyrkja lokalt i stor grad vert finansierte ved tilskot frå kommunebudsjetta.

Val av organisering og finansieringsmodell vil ha mykje å seia for korleis kyrkja lokalt skal leva vidare. Det er mange andre moment ein kunne drøfta i denne høyringa, men dette punktet er det som er mest relevant for oss på lokalplanet og som vil kunna medføra store konsekvensar avhengig av kva for modell ein landar på.

Gjeldande lovverk:

I dag er det §§ 14 og 15 i Kyrkjelova som regulerer soknerådet (fellesrådet) sitt ansvar og finansieringa av desse områda. Kyrkjelova har definert at det er kommunen som har finansieringsansvaret. Desse områda er:

- Bygging, drift og vedlikehald av kyrkjer.
- Anlegg og drift av gravplassar
- Drifta stillingar som vert lønna over fellesrådet sitt budsjett
- Skaffa og drifta kyrkjekontor og prestekontor
- Lokale, utstyr og materiell til konfirmantopplæring
- Kan også dekkja utgifter til kyrkjeleg undervisning, diakoni, kyrkjemusikk og andre kyrkjelege tiltak.
- At finansieringa skal kunna dekkja utgifter til forordna gudstenester og kyrkjelege handlingar.

Nytt framlegg til finansiering:

I utkastet til ny lov om «tros og livssynssamfunn» er det i § 12 lagt fram to heilt ulike framlegg til finansieringsmodell (s 226 – 227 i høyringsdokumentet). Høyringsframlegget tek ikkje stilling til kva for modell for finansiering dei tilrår.

Modell A: *Framleis statleg støtte til prestetenesta, bispedøma og Kyrkjerådet samt kommunal finansiering av kyrkja lokalt (som i dag)*

Modell B: *Statleg finansiering av heile kyrkja si verksemd, både nasjonalt, regionalt og lokalt, med unntak av gravferdsforvaltninga som framleis skal vera eit kommunalt ansvar. Staten yter ei rammeoverføring til kyrkja, som igjen har ansvaret for å forvalta midlane heilt ned på lokalplanet.*

Departementet lister opp følgjande argument for ei *vidareføring av det kommunale utgiftsansvaret:*

- Kyrkjereformene skulle ikkje etablera ei ny kyrkje, men bidra til stabilitet og kontinuitet ved at vi framleis kan ha ei lokal folkekyrkje.
- Finansieringa nedanfrå har medført at Den norske kyrkja har ein langt meir desentralisert organisasjonsstruktur enn mange andre kyrkjesamfunn.
- Kommunal finansiering har bidratt til eit godt lokalt samarbeid og forankring.
- Framleis kommunal finansiering gjer at kyrkja reint økonomisk har fleire bein å stå på.
- Soknet har større økonomisk sjølvstende ved ei vidareføring av den kommunale finansieringa. (s 100)

Departementet listar vidare opp følgjande argument for ei *statleg overføring av midlar til kyrkja:*

- Naturleg sidan kyrkja har blitt ei sjølvstendig eining frå og med 1.januar 2017 med ein eigen forvaltningsorganisasjon utanfor staten.
- Kyrkja kan sjølv organisera alle sine oppgåver og ressursar og sjå dette i ein samanheng.

- Ein får til eit overordna ansvar for kyrkja sin økonomi og høve for å få ei arbeidsgjevarlinje i staden for to som i dag.
- Ei betydeleg forenkling av den offentlege finansieringsordninga av kyrkja. (s 102 – 103).

Bispedømerådet har i si saksframstilling til same sak, peikt på at no går toget når det gjeld den reine statlege finansieringa, om det er dette alternativet ein ønskjer å landa på. Om ein vel vekk staten sitt tilbod til finansiering i denne runden, så vert det hevda at eit tilsvarande tilbod ikkje kjem opp igjen på eit seinare tidspunkt. Eit nei til rein statleg finansiering no vil vera eit ansvar ein må bera om ein går for ei delt løysing.

Har elles blitt henvist til stiftsdirektøren vedkommande spørsmål om tildeling pr medlem ved alternativ B – den reine statlege tildelinga. Det vart i soknerådet stilt spørsmål om det vil vera skilnader mellom store og små sokn på tilskot pr medlem. Stiftsdirektøren svarar i mail 4.des at dette er det opp til Kyrkjemøtet å avgjera og at det ikkje er råd å gje eit svar på dette no. Bjørgvin har i 2017 (vedk løn til prestane) fått same prosentvise tildeling som før.

Departementet sitt syn på gravferdslova:

Det er kyrkjeleg fellestråd som i dag og nesten utan unntak er gravferdsforvaltar og får dekkja desse kostnadane av kommunen.

Alle utval etter krigen som har sett på forholdet mellom stat og kyrkje har gått inn for at kommunane skal overta ansvaret for gravferdsforvaltninga.

Hovudargumentet har vore at det prinsipielt er uheldig at eit trussamfunn har forvaltningsansvaret for gravplassane – som er for alle (s 202 i høyringsdokumentet). Dette synet har likevel fått massiv motbør. Hovudvekta på tilbakemeldingane har vore at ordninga vi har i dag fungerer utmerka og at det ikkje er grunn for å endra på ei ordning som fungerer så pass bra.

Gravferdslova § 23 opnar for kommunal drift av gravplassane, men då må dette godkjennast av departementet i tillegg til kommunestyret.. 5 kommunar har ei slik ordning i dag.

Vidare problematiserer departementet at ein skal foreta ei generell ordning der kommunane overtar ansvaret for gravferdsforvaltninga

- Gravplassane er soknet sin eigedom og ei generell overføring til kommunane vil innebera mange uavklarte forhold vedk eigedomsforholda. (s 201 og 203)
- Ei generell ordning med kommunal gravferdsforvaltning, vil føra til at det ikkje er mogeleg å speilvenda § 23, slik at ein unntaksvis kunne la kyrkja vera gravferdsforvaltar. Dette fører til mindre fleksibilitet (s 205).
- Ei kommunal gravferdsforvaltning ville medføra ei verksemdsoverføring til kommunen som arbeidsgjevar for tidlegare tilsette i fellestråda. Tilsette i fellestråda har gjerne arbeid på gravplassane som ein del av andre oppgåver. Dette ville bli lite fleksibelt. (s 207)

Departementet sitt framlegg til endringar i gravferdslova:

- Namnet vert endra frå gravferdslova til *gravplasslova*. (for å presisera at lova ikkje regulerer gjennomføringa av sermonien, men avgrensar seg til forhold rundt gravlegginga (s 209).
- Nemninga «kirkeleg felle råd» vert endra til «gravplassmyndigheten» - sidan det ikkje er avklart korvidt kyrkja sjølv etter nytt lovverk ønskjer å behalda dette forvaltningsleddet. (s 229).
- Fylkesmannen overtek bispedømerådet sitt ansvar som klageinstans for saker etter gravferdslova, med same grunngjeving som over (s 230).

Drøfting:

Det har skjedd store endringar i kyrkja sitt forhold til staten dei siste åra, med den endelege lausrivinga med verknad frå 1.januar i år. Dette vil også naturleg føra til andre endringar.

Det er forståeleg at både organiseringa generelt og finansieringa av kyrkja kjem i kjølvatnet av desse prosessane.

Den norske kyrkja ser svært ulik ut alt etter kvar i landet ein er. Oslo har no eit medlemstal godt under 50%, i kombinasjon med eit stort mangfald av andre religiøse trussamfunn og ein betydeleg del av folketalet utan religiøs tilknytning i det heile. Ein distriktskommune som Austrheim har til samanlikning eit medlemstal på 79% og ei kyrkje med solid fornkring i lokalmiljøet.

Drøfting av endringar i gravferdslova:

Dei foreslåtte endringane i gravferdslova er ganske moderate. Det er forståeleg med ei namneendring, sidan målsetjinga med den nye gravplasslova er å regulera forhold på og i samanheng med gravplassen utan å blanda inn sermoniane, uavhengig av innhald i desse.

Det er gledeleg at departementet har tatt inn over seg dei massive tilbakemeldingane på at måten kyrkja lokalt forvaltar ansvaret for gravplassane, er meir enn godt nok. Ei omfattande endring av dette ville skapa langt fleire problem enn det ein løyser, sjølv om dei fleste kan vera samde i at det reint prinsipielt og ut frå eit nøytralitetsvurdering, kunne vera eit gode om kommunen hadde hatt eit slikt ansvar.

Om ein skulle landa på ei statleg rammeoverføring av heile kyrkja si verksemd så vil det indirekte kunna påvirka gravferdsforvaltninga meir enn det som kan lesast ut av departementet sitt lovframlegg. Det kan ikkje utelukkast at ein ved ei heilt ny organisering og ved ei statleg rammefinansiering ikkje har felle råd lengre. Då vil gravferdsforvaltninga kunna hamna i eit vakum, utan at ein veit kva for nivå som skal ha denne oppgåva. Her heng ikkje departementet sine argument heilt i saman, der dei nettopp argumenterer for at gravferdsforvaltninga framleis bør vera kyrkja sitt ansvar på grunn av dei gode erfaringane med at kyrkja «alltid» har hatt dette ansvaret. På den andre sida er det ikkje umogeleg at kyrkja framleis kan ha ansvaret for gravferdsforvaltninga ved ein slik modell. Den ukjente faktoren i dette er at ein ikkje veit kva for organ i kyrkja som skal ha dette ansvaret og på kva nivå.

Drøfting av moglege organisatoriske endringar lokalt:

Direktøren i KA har eit poeng i at det som ikkje står i framlegget til ny § 9 i framlegget til ny lov, kan virka uklårt og kan oppfattast som at soknet har blitt tappa for oppgåver. Det kan lett oppfattast som uoversiktleg og tilfeldig at tankar om arbeidsgjevaransvaret for dei tilsette i fellestrådet ikkje er vurdert i det heile.

På den eine sida er det ikkje meir enn rett og rimeleg at kyrkja sjølv får ansvaret med å utforma sin eigen organisasjon. Dette er eit grep som gjev kyrkja stor grad av fridom og er positivt. Det er også eit poeng i denne samanhengen at kyrkja ved ei ny organisering kan få eit høve til å organisera seg meir effektivt. Det er ikkje nødvendigvis den beste bruken av ressursane å oppretthalda ei rad med små einingar/fellestråd berre fordi dei er samanfallande med kommunegrensene.

På den andre sida vil det vera svært uheldig om det vert vedtatt ei ny lov utan at ein veit kva for ansvar som er lagt til soknet og organiseringa av dette. Det bør såleis i framlegget til ny lovtekst sikrast at soknerådet/fellestrådet med sine lovpålagte oppgåver og ansvar, ikkje forsvinn før Kyrkjemøtet eventuelt bestemmer seg for noko anna.

Drøfting av finansieringsmodellane:

Det er grunn til å tru at det er store skilnader i oppfatning på korleis kyrkja bør organisera seg og finansiera seg ut frå kva for røyndom ein står i. Austrheim sokn har hatt og har eit godt forhold og samarbeid med kommunen. Austrheim sokn har lang erfaring med at det er kort veg til kommunen som tildelende instans for midlar til kyrkja lokalt – og at den same kommunen ønskjer kyrkja lokalt alt det beste. Dette skuldast mange år med eit tett samarbeid både på tenester og finansiering av verksemda. Andre fellestråd – også i vårt distrikt – har eit meir anstrengt forhold til sine respektive kommunar og har større vanskar med å vinna gehør kyrkja sine behov.

Alternativ B – med ei statleg rammefinansiering – kan få negative konsekvensar for kyrkja lokalt. Ein vil fjerna seg frå kommunen som samarbeidsinstans, sidan kommunen dermed ikkje vil ha eit lovfesta krav om å støtta den lokale kyrkja. Tenestene som kommunen yter (på løn, fakturering og rekneskap til dømes) vil etter alt å døma bli fasa ut med ein betydeleg kostnadsauke som resultat fordi ein må etablere alternative ordningar utanom den kommunale tenesteytinga ein har i dag. Ein står i fare for å bli ein utkant i kampen om ressursar til kyrkja lokalt. Det er grunn til å tru at ei slik løysing sannsynlegvis vil pressa fram heilt nye og meir samordna (eller sentraliserte) måtar å organisera seg på, med den konsekvensen at eksisterande stab også vert påverka av dette.

Erfaringar frå denne hausten sitt framlegg til statsbudsjett, kan gje grunn til uro med tanke på økonomien i kyrkja. Om ein i tillegg mister den kommunale delen av kyrkja si finansiering, så er det langt frå sikkert at ein vil vera i stand til å oppretthalda den sentrale målsetjinga om å vera ei folkekyrkje for alle.

På den andre sida er det også gode argument for å gå inn for alternativ B – med ei statleg understøtting av kyrkja i form av eit rammetilskot. Det er ikkje

unaturleg å hevda at denne organiseringa vil vera ei naturleg følgje av at staten og kyrkja har skilt lag. Staten trekkjer inn årene og let det vera opp til kyrkja sjølv å organisera seg på ein mest mogeleg effektiv måte. Kyrkja får ein sjanse til å bli *eitt* trussamfunn, med *ei* arbeidsgjevarlinje og *ein* heilskapleg måte å organisera seg på. Det er grunn til å stilla spørsmål ved om drifta av stabane rundt om – og særskilt mange forholdsvis små fellestråd – er den mest effektive måten å driva ei kyrkje på. Meir samordning – til dømes på prostnivå, vil kunna føra til meir effektiv bruk av ressursane ein rår over. Å vidareføra dagens ordning med ei delt finansiering mellom stat og kommune, vil kunna forsinka ei restrukturering av kyrkja, som uansett vil måtta koma på grunn av at vi ikkje lenger er ei statskyrkje. Dagens ordning med to arbeidsgjevarlinjer – bispedømerådet for prestane og fellestrådet for alle andre kyrkjeleg tilsette – krev både innsikt i sine ulike roller og vilje til samarbeid. To arbeidsgjevarlinjer er meir krevjande å forhalda seg til enn ei arbeidsgjevarlinje i ein meir heilskapleg organisasjon.

Det er kyrkja sjølv som skal avgjera korleis ein vil organisera seg – uavhengig av finansieringsmodell. Uavhengig av kva for modell ein landar på er det så langt kyrkjevevja kjenner til, eit ønskje om *ei* arbeidsgjevarlinje for kyrkja, uavhengig av kvar ein er plassert i organisasjonen. Vel ein ei statleg rammefinansiering vil desse endringane måtta koma nesten umiddelbart. Det er ikkje usannsynleg av soknerådet innanfor denne forma for organisering vil måtta bli endå meir frampå og jobba endå hardare for å ta ansvar for å drifta si kyrkje lokalt. Sannsynlegvis vil ein måtta satsa endå meir på gjevarteneste og frivillig innsats. Dermed kan ein stå overfor ein situasjon der lokalkyrkja kan bli vitalisert og framstå tydelegare som ei kyrkje. Den usikre faktoren her er om ein har tilstrekkeleg vilje lokalt til å finansiera den lokale verksemda i den grad ein ønskjer.

Ei delt finansiering vil kunna bety at denne prosessen kjem til å gå meir stegvis. Det vil vera betre tid til å prøva ut ulike administrative modellar utan å hamna i eit vakum i forhold til ansvaret for alle dei som no er tilsette i fellestråda. Det *kan* vera ein fare ved ei delt finansiering at dagens måte med to arbeidsgjevarlinjer kan bli sementert og halda fram i alt for lang tid.. Det vil krevja ein tydeleg vilje til endring ved ei slik løysing. Det er likevel sannsynleg at ein etter kvart kjem til å landa på andre organisatoriske løysingar enn i dag, sjølv om ein tilrår ei delt økonomisk løysing. Kampen om midlane ein har til rådvelde vil hardna til og ein vert tvungen til å organisera seg deretter.

AUSTRHEIM SOKNERÅD

MØTEBOK – TITTELARK

SOKNERÅDSAKER

Førehaving av:
Austrheim sokneråd

Møtestad:
Kyrkjelydshuset

Møtedato:
13.12.17

Tilstades på møtet:

Medlemer: Anny Bertelesen, Arne Lerøy, Jusu Gyflan, Svein Tomas Villanger, Sylvelin Fønnes, Britt Ystebø, Per Børge Hillestad, Helge Dyrkolbotn

Varamedlemer: Kjell Dahle, Einar Austrheim.

Andre:

Kyrkjeverje Leif Arne Økland

Desse hadde meldt forfall: Kine Lerøy, Inger Synnevåg

Desse møtte ikkje: Bjørn Helge Olsen

Saker til førehaving:

Soknerådsaker: S – 23/17 – 28/17

Til møtet var medlemer og varamedlemer skriftleg innkalla.

Underskrift:

Møteboka er ført i samsvar med det som var bestemt i møtet:

S- 23/17 GODKJENNING AV SAKSLISTE OG INNKALLING

Vedtak:

Saksliste og innkalling vart godkjent utan merknader.

S- 24/17 GODKJENNING AV MØTEBOK FRÅ 25.10.2017

Vedtak:

Møteboka frå 25.10..2017 vart godkjent utan merknader.

S -25/17 UNDESKRIFT AV DAGENS MØTEBOK

Vedtak:

Sylvelin Fønnes og Svein Tomas Villanger..

S- 26/17 ORIENTERINGSSAKER

Følgjande kom opp i møtet:

- **Prosten** går av i tenesta si til sommaren 2018. I den samanhengen vert det arrangert ei kombinert prostevitjing/avslutning også for Austrheim sokn sin del. **Det vert arrangert eit årsmøte/frivilligsamling i kyrkjelydshuset onsdag 7.mars kl 19.00.**
- I samband med tilsetjing av ny prost ønskjer bispedømerådet at Austrheim sokn skal vera representert ved intervju av ny prost, som eitt av to sokneråd i prostiet. Helge Dyrkolbotn vart plukka ut til å representera Austrheim sokneråd.
- Grunna tilsetjing av ny prost har soknerådet frist til 17.januar med å uttala seg i saka. Det betyr at AU og neste soknerådsmøte kjem tidleg i januar: **AU Fredag 5.januar kl 08.30 og soknerådsmøte onsdag 10.januar.** På neste møte i soknerådet vert det sett opp møteplan for neste halvår.

S- 27/17 VAL AV LEIAR TIL SOKNERÅDET FOR 2018

Val av leiar og nestleiar skjer kvart år innan årsskiftet. Valet skal vera skriftleg (følgjer av § 1.3 i «Regler om formene for menighetsrådets og kirkelig fellesråds virksomhet»).

I arbeidsutvalet er leiarspørsmålet drøfta og *Helge Dyrkolbotn* er spurt om å stilla seg til disposisjon. Dette har han sagt ja til.

Det er mogeleg å koma med framlegg på andre kandidatar i møtet.

Resultat:

Helge Dyrkolbotn vart velt einstemmig.

S – 28/17 VAL AV NESTLEIAR TIL SOKNERÅDET FOR 2018

I arbeidsutvalet er *Anny Bertelsen* spurt om å stilla som nestleiar. Ho har sagt ja til å stilla seg til disposisjon.

Det er mogeleg å koma med framlegg på andre kandidatar i møtet.

Resultat:

Aenny Bertelsen vart velt einstemmig.